

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388144160/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

restiller jeg Dem min Contubernal, velærværdige Hr. Mads Bük, præstiligeret Søvnforstyrer på Ulvedal, samt Vicegartner samme steds, som og adjungeret *cum spe successus* hos Degnen i Ulstrup.

Hvad det dog er for en velsignet Gave, denne snaksomme Muntherhed, der som et electric Stød meddeler sig Alle, og tvinger selv den Bedrøvede til at lee med Tærer i Øjnene! at kunne vendte den lyse Side op paa alle Ting, gøre enhver Glæde i Flugten, spøge med Vid, og skjørte uden at formærne. Herredsfolgen – uagtet hans ungdommelige Udseende var han en Mand ind i de fyretetyve – besad i høj Grad dette lyksalige Talent; og ansæs derfor med Rette som Sjælen i alle Selskaber. Vort fik nu først ved hans Ankomst rigtigt Liv; og det forekom mig virkelig, som vi hidtil havde savnet ham. De to Andre var vakkre Ynglinger, begavede med en Deel af hans Lune og hele hans Godmodighed.

Da der endelig opstod en Pause i Latteren, erindrede vi den fjerde Medrejsende Ingen af de Tre kjendte videre til ham, end at han var Kjøbmand og heed Andersen. Han var stødt paa dem i Gjestgivergaarden i Veile; og da han strax viste sig som en dænnet og meget behagelig Mand, havde de ikke taget i Betenkning at tilbyde ham en Plads paa deres Vogn, saasom han netop skulle denne Vej. I det samme trædte han ind; og efter at være paa Anmodning forestiller Vert og Vertinde, sagde han med en Verdensmands Belevenhed: »Dersom Undskyldninger kunde forsvare min Paatrængenhed, eller om jeg troede at de forlangtes, vilde jeg gjerne frembare dem; men disse Genier har lovet at tale min Sage – her afbrødes han ved det elskværdige Aigtepars hjertelige Velkommen! og endnu inden at være gjort bekjendt med os Andre, vedblev han: »Jeg er Kjøbmand – i yngre Dage Sømand – og kommer fra Cap for at besøge mit Fødeland, som jeg ikke har seet i to og tyve Aar; men mest for at see min eneste Broder, som jeg i al den Tid slet ikke har hørt noget til. Han boer her i nærmeste Kjøbstæd, og er Conrector – her vendtes Alles Øjne til Denne: han sad bleg og skjelvende, og formaede ikke at rejse sig; neppe nok at frembringe de Ord: »Christian! er det Dig? Brødrerne sank i hinandens Arme.

Min ædle Vens Overtaskelse var saa meget større og frydeligere, som han allerede i mange Aar havde troet Broderen død, da der siden hans første Udrejse til China ikke var indløben anden Efterretning fra ham, end at han var forbleven i det usunde Batavia. Hans bestan-